

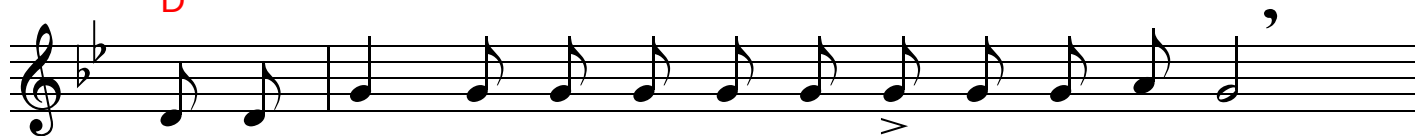
Uppståndelsens Lovprisningar

Andra tonen

Allegro

A

D

1a. För att ut - fö - ra på dem en dom, som är skri - ven.

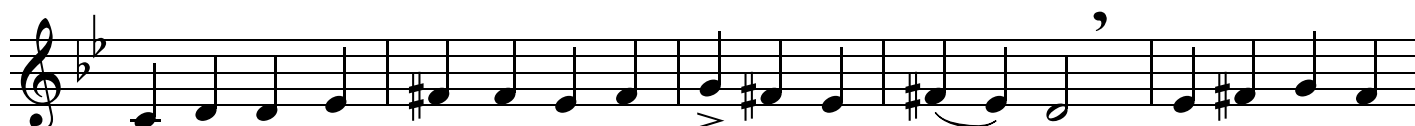
Det - ta är ä - - ran - för al - la Hans he - li - ga.

B

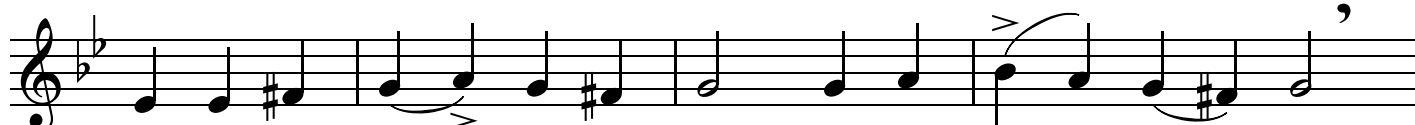
D

1b. Allt vad an - da har och all ska - pel - se pri - sar Dig, o Her - re,

ty ge-nom Ditt Kors har Du till - in - tet-gjort dö - den för att up - pen -

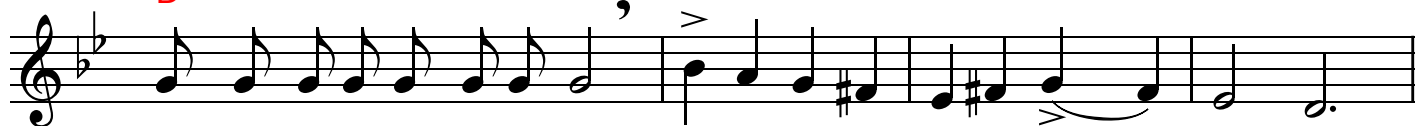
ba - ra för män - nis - kor - na Din Upp - stån - del - se,

så - som den en - - de - Män - nis - ko - äls - ka - ren.

C

D

2a. Lo-ven Gud i Hans hel-ge-dom, lo-ven Ho-nom i Hans makts - fäs - te.

D
D

2b. Må ju - dar-na sä - ga hu - ru sol - da-ter-na, som be - va - ka - de

Un.

D

Ko-nun-gen, för - lo - ra - de Ho-nom. Var-för be - va - ra - de ic - ke ste-nen

li-vets Klip - pa? An-tin-gen gi - ve de den be - grav-ne, el - ler till - bed - je

Un.

D

de den Upp - stånd - ne, ro - pan - de med oss: Ä - ra åt Din barm -

E
D

D

3a. Lo-ven Ho-nom i Hans kraf-ter, lo - ven Ho - nom en - ligt

full - - he - ten av Hans stor - - het.

F
D

D

3b. Gläd - jen och fröj-den E - der, o _ folk! En än - gel satt _ up - på

Un. D , 3

grav - ste - nen och för - kun - na - de för oss, _ sä - gan - de:

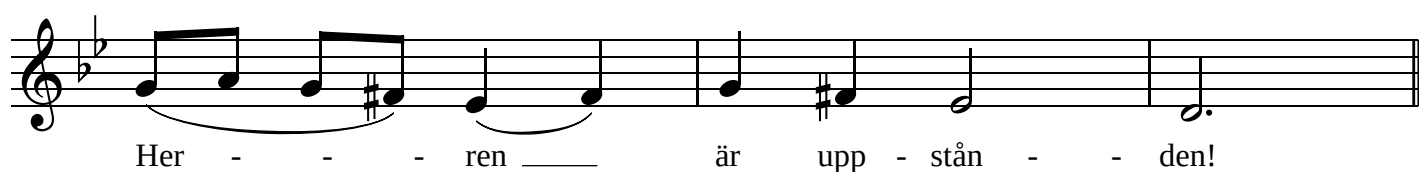
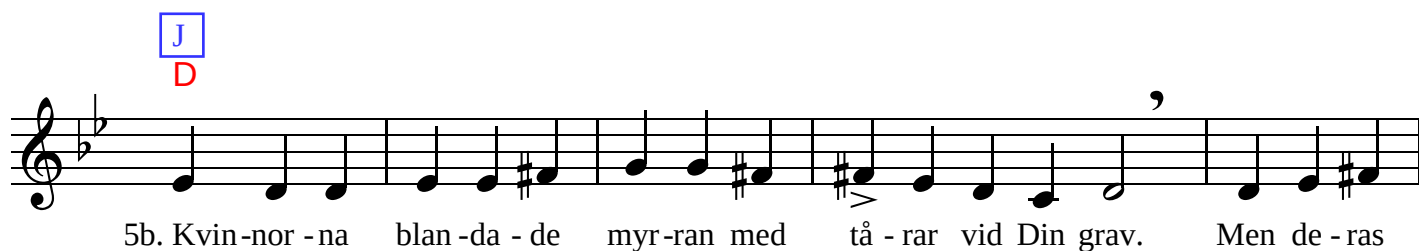
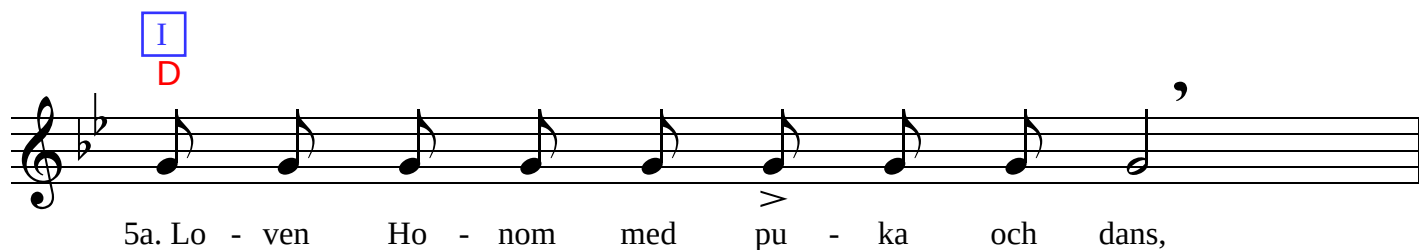
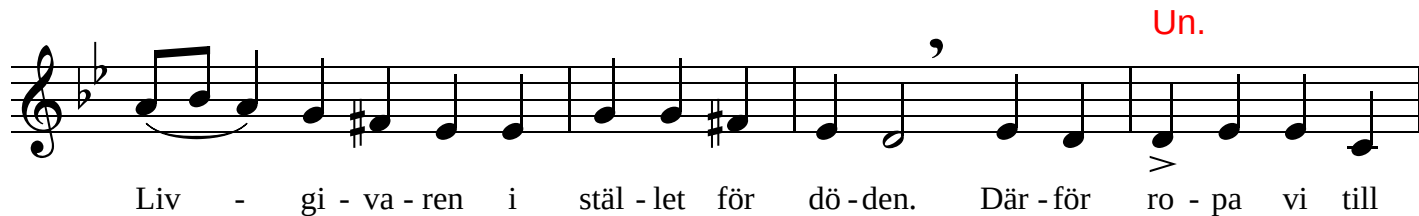
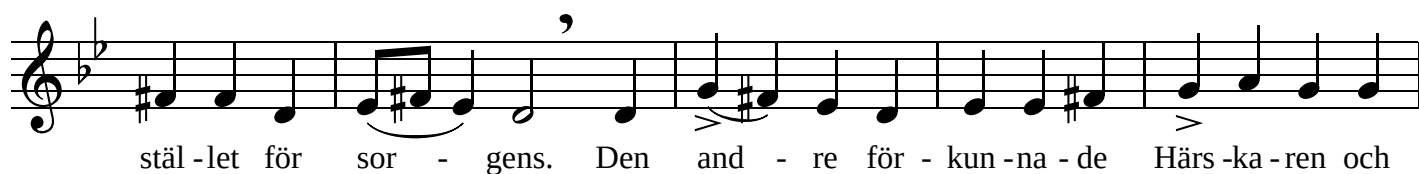
I _____ folk, och fröj - den E - der."

4a. Lo - ven Ho - nom med bas - sun - klang,

4b. Fö - re Din a - vel - se, o Her - re, fram - för - de en än - gel

häs - nin-gen "Gläd _____ dig!" - till den Nå - de - ful - la, och en

än - gel vält - ra - de bort ste - nen från Din här - li - ga grav - vid - Din Upp -

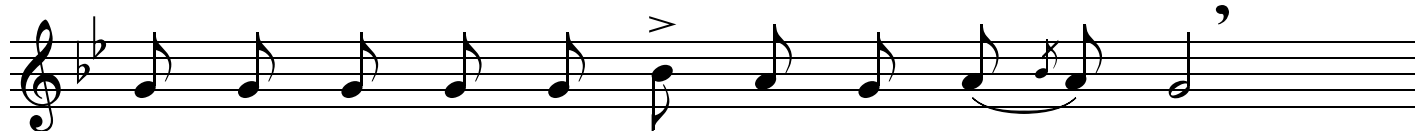

K

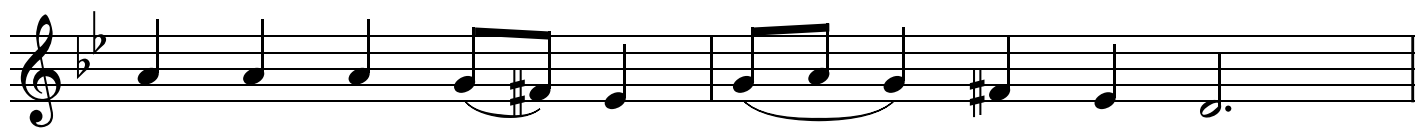
D

6a. Lo - ven Ho - nom med klin - gan - de cym - ba - ler,

lo - ven Ho - nom med jub - lets cym - ba - - ler.

Allt vad an - da — har, lo - - ve Her - ren.

L

D

6b. Må al - la släk - ten och folk — lo - va Kris-tus, vår Gud, som för

vår — skull — ut-här-da-de Kor - set, och som vis-ta-des i gra-ven i tre

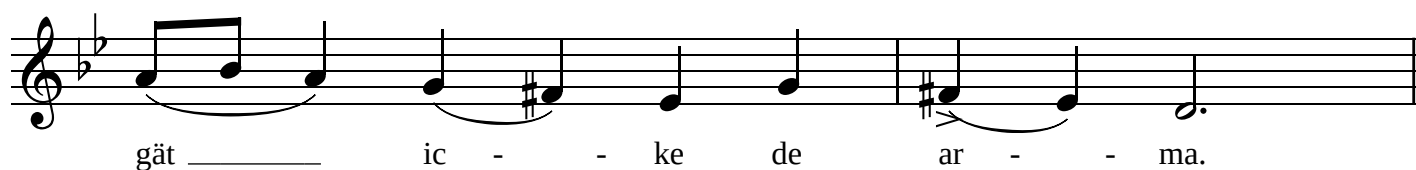
da - gar. Må de till - bed - ja Hans Upp - stån - del - se från de dö - da,

ge-nom vil-ken al - la jor-dens än - dar — bli - vit upp - lys - ta.

M

D

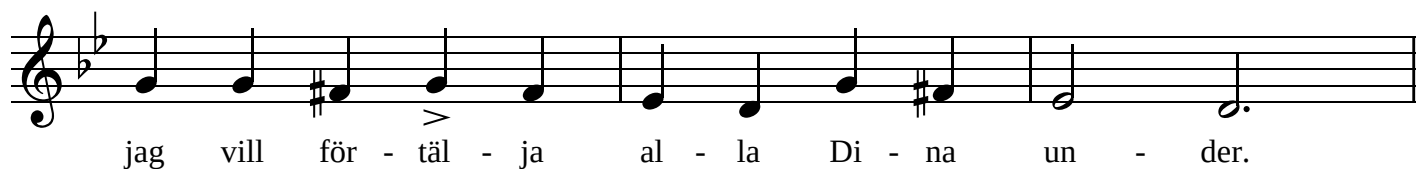
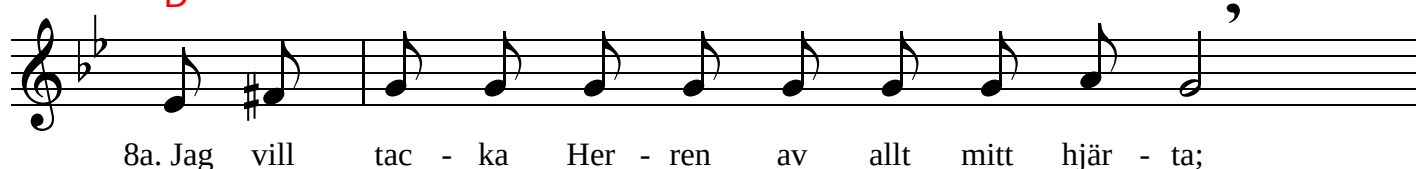
N

D

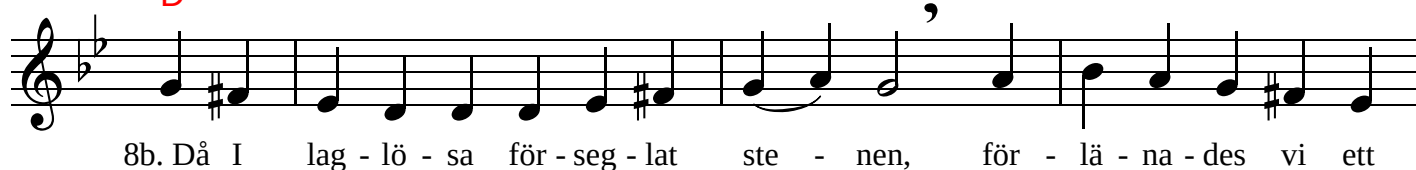
O

D

P

D

stör-re un - der. Väkt-ar-na för - sto - do att Kris - tus ha - de trätt

Un.

D

fram — ur — gra-ven, och de sa - de: "Sä-gen, att me-dan vi

so - vo, kom-mo Hans lär - jun - gar och stu - lo Ho - nom." Men

vem skul-le stjä - la — en död som dess-u-tom är na - ken? Den-ne har

Un.

D

Un.

D

Si - na bind - lar i gra-ven. Kom-men och sen, I ju - dar,

dö - den och gav åt män - nis-ko-släk-tet liv för-u-tan än - de och stor _nåd.

...

Här följer:

- Ära åt Fadern....
- Doxastikon (Eothinon)
- Nu och alltid....
- Theotokion före Doxologin (Allramest välsignad är Du....)
- Stora Doxologin